

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut asioissa T-371/20 ja T-554/20 sekä tässä muutoksenhakuasiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan komissio vetoaa valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen.

1. Unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäiseen alakohtaan sisältyvää käsitettä ”asia, josta toimielin ei ole tehnyt päätöstä”.

Unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut käsitettä ”asia, josta toimielin ei ole tehnyt päätöstä” virheellisesti rajaamalla asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisen vain asioihin, joissa toimielimessä on meneillään tai aloitetaan lähiaikoina päätösneuvottelu.

2. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa olevaa kriteeriä ”jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti toimielimen päätöksentekomenettelyä”. Toinen valitusperuste jakautuu kahteen osaan.

Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin on asettanut oman tulkintansa riidanalaisten päätösten tilalle ja tehnyt ristiriitaisen päättelyn.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, ettei yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) No 182/2011 ja komiteoiden työjärjestyksen mallilla ole merkitystä arvioitaessa kriteeriä ”jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti toimielimen päätöksentekomenettelyä”. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ole arvioinut asiaan vaikuttavia seikkoja asianmukaisin oikeudellisin perustein, ja se on laiminlyönyt niiden arvioinnin osana useiden yhtäpitävien tekijöiden kokonaisuutta.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Liège (Belgia) on esittänyt
2.12.2022 – Casino de Spa SA ym.**

(Asia C-741/22)

(2023/C 112/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Casino de Spa SA ym.

Vastaaja: Belgian valtio (SPF Finances)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112 135 artiklan 1 kohdan i alakohtaa ja neutraalisuuden periaatetta tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio kohtelee eri tavalla julkisen laitoksen eli Loterie nationale tarjoamia online-arvontoja, jotka on vapautettu arvonlisäverosta, ja yksityisten toimijoiden tarjoamia muita online-uhkapelejä, jotka ovat arvonlisäverollisia, kun oletetaan, että kyse on samankaltaisista palveluista?

- 2) Onko edelliseen kysymykseen annettavan vastauksen yhteydessä katsottava, että kansallisen tuomioistuimen on sen määrittämiseksi, onko kyse kahdesta samankaltaisesta ja keskenään kilpailevasta palvelujen ryhmästä, joita on kohdeltava arvonlisäverotuksessa samalla tavalla, vai kahdesta erilaisesta ryhmästä, joita on sallittua kohdella eri tavalla, otettava huomioon yksinomaan se, kilpailevatko kyseiset kaksi pelimuotoa keskenään keskiwertokuluttajan näkökulmasta vai eivät, siten, että palveluja pidetään samankaltaisina, jos niillä on toisiaan vastaavia ominaisuuksia ja jos ne vastaavat kuluttajien samoihin tarpeisiin, kun tätä arvioidaan sen perusteella, missä määrin eri tavaroiden tai eri palvelujen käyttötavat ovat toisiinsa rinnastettavissa, ja kun tavaroiden tai palvelujen väliset eroavaisuudet eivät vaikuta merkittävästi keskiwertokuluttajan päätökseen valita jompikumpi näistä tavaroista tai palveluista (korvattavuuskriteeri), vai onko sen otettava huomioon muita kriteereitä, kuten se, että jäsenvaltiolla on harkintavaltaa, jonka nojalla se voi vapauttaa tietyt peliryhmät arvonlisäverosta ja säätää muut arvonlisäverollisiksi, että arvonnat kuuluvat arvonlisäverodirektiivin 135 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettuun erilliseen pelien ryhmään, että Loterie Nationales peleihin sovelletaan eri sääntelykehystä kuin muihin uhkapeleihin, että niillä on eri valvontaviranomaiset tai että Loterie nationaleen sovellettavalla lainsäädännöllä on yhteiskunnallisia ja pelaajien suojaamiseen liittyviä tavoitteita?
- 3) Onko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa, luettuna yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112 säännösten ja mahdollisesti tehokkuusperiaatteen kanssa, vahvistettua vilpittömän yhteistyön periaatetta tulkittava siten, että sen mukaan jäsenvaltion perustuslakituomioistuin voi – omasta aloitteestaan ja SEUT 267 artiklan mukaista ennakkoratkaisupyyntöä esittämättä – kansallisen oikeussäännön – käsiteltävässä tapauksessa Cour constitutionnellesta 6.1.1989 annetun Belgian erityislain (loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle) 8 §:n – perusteella pitää voimassa kansallisten arvonlisävero säännösten taannehtivat vaikutukset, kun nämä säännökset on todettu kansallisen perustuslain vastaisiksi ja tästä syystä kumottu ja kun näistä säännöksistä kansallisessa tuomioistuimessa nostetun kumoamiskanteen tueksi on vedottu myös niiden yhteensopimattomuuteen unionin oikeuden kanssa, mutta perustuslakituomioistuin ei kuitenkaan ole tutkinut tätä väitettä vaan on viitannut yleisesti siihen, että ”jo maksettujen verojen palauttamisesta aiheutuisi varainhoidollisia ja hallinnollisia vaikeuksia”, ja siten vienyt arvonlisäverovelvollisilta kokonaan oikeuden unionin oikeuden vastaisesti kannetun arvonlisäveron palautukseen?
- 4) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, velvoittavatko nämä samat oikeussäännöt ja periaatteet, kun otetaan huomioon erityisesti 10.4.2008 annettu tuomio Marks & Spencer (C-309/06), jonka mukaan unionin oikeuden yleisillä periaatteilla, kuten verotuksen neutraalisuuden periaatteella, luodaan liiketoimia suorittaneelle elinkeinonharjoittajalle oikeus saada takaisin määrät, jotka siltä on virheellisesti peritty näistä liiketoimista (tuomio 10.4.2008, Marks & Spencer, C-309/06), kyseisen jäsenvaltion palauttamaan arvonlisäverovelvollisille unionin oikeuden vastaisesti kantamansa arvonlisäveron, kun tämä seuraus on, kuten käsiteltävässä asiassa, myöhemmin vahvistettu unionin tuomioistuimen tuomiolla, jossa todetaan vastauksena ennakkoratkaisupyyntöön yhtäältä, että kumotut kansalliset säännökset eivät ole yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112 mukaisia, ja toisaalta, että perustuslakituomioistuimen päätös pitää voimassa aiemmin kumoamiensa säännösten taannehtivat vaikutukset ei ole unionin oikeuden mukainen?
- 5) Annettaanko 1.7.2016 annetun ohjelman (loi-programme du 1er juillet 2016) 29, 30, 31, 32, 33 ja 34 §:llä, jotka kumottiin perustuslakituomioistuimen 22.3.2018 antamalla tuomiolla nro 34/2018 mutta joiden vaikutukset pysytettiin voimassa kyseisen päivämäärän jälkeen ajanjaksolta 1.7.2016–21.5.2018 maksettujen verojen osalta, käyttöön otetulla erilaisella kohtelulla yhtäältä verkossa tai fyysisesti järjestettävien arvontojen ja toisaalta verkossa järjestettävien muiden pelien ja vedonlyöntien välillä valikoivaa etua kyseisten arvontojen järjestäjille ja siten Belgian valtion myöntämää tai Belgian valtion varoista maksettavaa tukea, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suositavalla tiettyjä yrityksiä ja joka on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettulla tavalla sisämarkkinoille soveltumaton?
- 6) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, tarkoittavatko jäsenvaltioiden velvollisuus suojella yksityisten oikeuksia, joihin tuen sääntöjenvastainen toteuttaminen vaikuttaa, sellaisena kuin se ilmenee erityisesti 5.10.2006 annetusta tuomiosta Transalpine Ölleitung in Österreich (C-368/04), vilpittömän yhteistyön periaate ja unionin oikeuden yleiset periaatteet, kuten verotuksen neutraalisuuden periaate, joilla luodaan liiketoimia suorittaneelle elinkeinonharjoittajalle oikeus saada takaisin määrät, jotka siltä on virheellisesti peritty näistä liiketoimista (tuomio 10.4.2008, Marks & Spencer, C-309/06), sitä, että verovelvollisilla, jotka ovat laskuttaneet arvonlisäveron sääntöjenvastaisen valtiontuen perusteella, on mahdollisuus saada maksamaansa veroa vastaava määrä takaisin korvauksena aiheutuneesta vahingosta?